

Ζεός — εξακολουθεί να διαμφισθητή τὴν ὑπαρκήν του! Μόλις είναι πρόγραμμα αυτά, Χαλασμένος; Φωνερώσου επί τέλους και ἀλλαξε φεύγωντας.

Ευχαριστῶ πολὺ τὴν διδασκάλισσάν σου, Ναυπόντα, ή διστά ἀντίτινον εἶχεν εἴσουσίαν θά ἔκανε νόμον νά με λαμβάνουν δικαίον οἱ Ἐληγράπταδες.

Ἐλπίζω, Δευτέρη Κύκνη, διτί ὁ φίλος σου θὰ κρατήσῃ τὸν ὄρκον του, καὶ δὲν θὰ προδώσῃ τὸ φεύγονταν σου. Ἡ φλυάρα σου δὲν με ζαλίζει, ἀπλούστατα διότι δὲν εἶναι φλυάρα.

Πιστὸ Σκυλό, ἴδου τὸ νέον φεύγονταν σου, διὰ νὰ κάμης καὶ σὺ τὸ Γαῦ! Γαῦ! Ἀλλὰ τὰ γραμματόσημα ποὺ μου στέλλεις δὲν εἶναι σωστά: αὐτὸς πάλιν κάμνουν μόνον 70 λεπτά, ἐν φέπτετε να στελθεῖς 80.

Μὰ τὶ ώραίν τὸ δύερον σου, Ὁραῖος Τριαταρφύλλακε! Καὶ ἴδου διτί ηὔθευσεν ἀμέσως.

Φάγε μὲ διτί δὲν ἔγδην καμία σου ἐπιστολή, Ἡ νούχος μου Ἀράκη. Πρὸς τὸν Ἀστόρ τὸν Ὁρών ἔσταλα τὸ τετράδιόν σου τὴν 24 Μαρτίου.

Ἄτετὲ τὸν Ὁρέων, ὁπός δὲν ἔλαβες τὸ τετράδιόν του Ἀρχιεἰάριον, ἀλλὰ ἡξέρεις διτί δέχεται τὴν ἀνταλλαγὴν, σὲ εἴτε πρώτος τὸ ιδίκον σου καὶ βεβαίως θὰ σὸν τὸ ἀνταπόδωση. Καλέ σὺν ἐμάντυσες ἀπὸ τώρα ποτος θὰ βραβεύσῃς τὴν Καλλιγραφίαν!

Πέσου ἐπιστολά! Τι λέχα νὰ λογιζώνω τὸς σας ἐπιστολάς! Η μόνη μου λύπη εἶναι διτί δὲν εἰμπορῶ νάπαντω λεπτομερῶς εἰς δόλας τὰς ἐρωτήσεις.

Ἐγχρίνουσα τὰ φεύγονταν μαρταρά των, δέχομαι μετὰ χαρᾶς εἰς τοὺς διαγωνισμούς μου καὶ εἰς τὴν ἀλληλογράφαν μου: Δέογτα τὸν Ἰανερόν, (πολὺ καλῶς ἀναμένων); Ἀνυστόνδρο Πολεμοτῆρ, (συντὸς ἔξελεξα); Θυρέων Ὑγρον (προτιμῶ αὐτό); Κονταλιαρόν, (διοῖς δύναται νά μοι σέλλῃ λύσεις ἀντὶ τῆς ἀδελφῆς του); Μαργυρένη Ἀκρογαλάκιαν, (αὐτὸς εὐχαριστεῖς); Πυροδαμάκια, (αὐτὸς ἔξελεξα); Οοταρ Μαρίαν, (ἀπόλαυσις ἡ ἐπιστολή της); Μυτιληναῖος Ἀρτούρα καὶ Σαμιακή Σημιαλαρ, (αὐτὸς ἔξελεξα).

Ναυποτόλα μὲ τὴν Δευτήν Δορκάδα, Κοραῆ, καὶ Ἀρχιεἰάριον — ὁ Δευτής Κοκκος μὲ τὸν Ὀκτώπολα Αγιλέα, Λαοδάμαρ, Ἀρχιεράρχης Θεμιστοκλέα καὶ Μαρτεῖον τῆς Δωδώνης — ὁ Νειλόδος μὲ τὸν Χαλασμένο Κόκκον.

Δημούρειται ἔρωτας τὸν Κροκόδειλον τὸν Νειλόδον διτί, παρὰ τὴν ὑπόσχεσίν του, δὲν ἐφανέρωσε τὸ δνομά του; — Ἡ Αὔρη τὸν Εὐδέλειον ἀπάλεται τὴν Εὐδέλειοντος Καρδίαν. — Ἡ Ἀργισμένη Λυραῖα εὑχεται εἰς τὴν Γλυκεῖαν Ἐλείδα νὰ ἐκπληρωθῇ τάχιστα καὶ κυριωτέρα τῆς ἑλίκης. — Ο "Ηρως Γαριβαλδης" ἔρωτας τὸν Ήρωχο Αεράκι: τὸν δέχεται διὰ κουμπάρον ὅταν θεραβωνισθῇ;

* Ασταρμοτ, πληροφορτα. — Ὁ Ρομύλος ἀπάλεται τὸν Ἀρχιεἰάριον καὶ τὸ συγχαίρεται διὰ τὸ βραβεῖον Σοίων δὲ Νομοθέτη τὸν Νειλόδα τὸν Γαλαῖο. — Παπαρούνα τῆς Πετρέλαις τὴν Καρδερίναν: — Ἡ Λογοτεχνία τὸν Ελληναράτον Κάρτην ἡ Μαρά Λοράς τῆς Σερρῶν (οὐ διτοὺς ζητεῖ τάρχικά); — Ὁ Φιλ· Φλάν τὸν Απτερον Νίκην τὸν Ἀρρομένον Κύμα τὸν Τοξίδια Ἀρτεμίρ (τὴς ζητεῖ τάρχικά); — Ὁ Καραβόγατος τὸν Τοξότια Δρεμείρ (καὶ κοντένους νὰ μεγαλώσουν τὰ γατάκια της); — Ἡ Ιρισθή Αγίτης ἔρωτας τὸν Δεκαπετεστῆ Πλοιαρχοτ, ἀν τὸν ἔπειρας τὸ σημάδι. — Ἡ Γῆ τῆς Ελλάδος μὲ παρακαλεῖ νὰ είναι εἰς δόλον διτί δὲν ύψετασαι πλέον, ἀλλάζεται φεύγονταν. — Ἡ Τοξότης Αρτεμίς ἀπάλεται τὸν Καραβόγατον τὸν Διγέ· Σθόνε τὸν Κρήπη· Κράπη καὶ τὸν ἔρωτα: σκοπεύει νὰ γίνη πατάπας; (!) τὸν Ἀρχιεἰάριον τὸν Μοιρότσουφλον. — Ἡ Ελληνική Καρδία ἀπαντᾷ εἰς τὸν Οιδίποδα Τύραρρον, καθὼς καὶ πρὸς τοὺς ἄλλους, οἱ διτοὶ ἔγητσαν ἀνταλλαγὴν Μ. Μυστικῶν ἐμμέτρων, διτί δὲν δύναται νὰ τους εὐχαριστήσῃ, ἐπειδή τὸν Πηγασὸν τῆς τύραρρα μὲ τὴν καταναγκαστικήν εἰσφοράν, τῆς τον ἔπηραν, ὅταν δὲ μὲ τὸ καλὸν τελείωση ὑπὲρεμένουν σῶν, τότε πολὺ εὐχαριστώς θὰ τους ἀπαντήσῃ. — Ἡ Κυανόλευκος Σημιαλαρ πληροφορεῖ τὴν θέλτουσαρ διτί τάρχικά της εἰνε Β. Δ. — Τε Μή με

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Δι τίσεις στέλλονται μέχρι τὴς 12 Μαΐου ε.ἔ.

190. Συλλαβόγριφος.

Δύο πτώσεις ἀν συνδέονται μάζι γινομένης ἀντιονυμίας Ζήσων ἐν τῶν τετρατόδων κάμνεις ἀνέν δυσκολίας. Εστάλη ὑπὸ τοῦ Τελετοῦ.

191. Αειεγρίφος.

Τὸ πρότον εἶναι ὅμιλος ἐκ τῶν περιπομέγων, τὸ δεύτερον μον ὄφερον εἰς τὰς πλαγίας πτώσεις καὶ στρατηγὸν ἀρχικοῦ θὰ ἰδῃς ἀναστημένον ἐδώ εἰς ἐν τὸ δύο ἀσφενικά ἔνωστας. Εστάλη ὑπὸ τοῦ Ταπετοῦ.

192. Πυραμίς.

Ν' ἀντικατασταθῶσιν οἱ σταυροὶ διὰ γραμμάτων ὥστε νὰ αναγνωσθεῖται τὸνομα, Ἐλληνικῆς πόλεως, αἱ δέ 8 στιγμαὶ τῆς βάσεως μετὰ τοῦ ἐν τῷ μέσῳ αὐτῶν σταυροῦ νάποτελῶται τὸνομα ὄφερον βασιλεῖον, αἱ ἀνωτέρω 6 πτηνοῦ, αἱ ανωτέρω 4 ἀνέμου καὶ αἱ ἀνώτατοι δύο ζώουν.

193. Αστήρ.

Ν' ἀντικατασταθῶσιν οἱ σταυροὶ διὰ γραμμάτων διστάστε τονετως νάναγνωσθεῖται τὸνομα ὄφερον καταστρέπων τῶν Ιουδαίων, ὄφεροντις κράτους τῆς Εὐρώπης καὶ διαγνώσων φυτῶν καὶ ἐπαρχίας. Εστάλη ὑπὸ τοῦ Φιλοσόφου Ανακογράφου.

194-196. Κεχρυμένα διόνυσατα σεων.

1-2. Η πεῖρα δρόστα δίδει μαρίκατα. 3. Κρεπίτον τὸ δέωρ τοῦ σίγου δύον τῆς μέσης η φρόντιστα.

Εστάλη ὑπὸ τοῦ Χειμώνανθος.

197-200. Μαγικὸν γράμμα.

Τὴν ἀνταλλαγὴν ἐνὸς γράμματος ἀκάστης τῶν κατωθι λέξεων διὰ δύο ἄλλων, πάντοτε τῶν αὐτῶν, συγχριτίσου ἀλλας τόσας λέξεις.

Μάρος, λύκος, παῖς, ἄνεμος.

Εστάλη ὑπὸ τοῦ Νέσσου.

201. Διπλῆ δικροστεχεῖς.

Τάρχικὰ γράμματα τῶν ζητουμένων λέξεων ἀποτελοῦν τὸνομα θεοῦ, τὰ δὲ τελικὰ θεᾶς τῶν ἀρχαίων.

1. Πόλις τῆς Αστας, 2. Εβραία, 3. Δένδρον καρποφόρον, 4. Ιερὸν τῆς Ήρας, 5. Ερπετόν. Εστάλη ὑπὸ Κονταντίνου τοῦ Παλαιολόγου

202. Γρίφος

Σίναι ΤΧε

Ο Εστάλη ὑπὸ Αλεξ. Οικονομίου

ΑΥΣΕΙΣ

τῶν πνευματικῶν ἀσκήσων τῆς 22 Φεβρουαρίου 1897.

90. Πυραλίς (πύρ· Αλυς). — 91. Σινώπη (σιν· ο· ο). — 92. Το τύμπανον.

93. Ι Δ 94-95. Ι. Ιστός, Ίσσος, Ίσσος, Όνος, οίον, οίον, πλοϊστ.

Υ ΙΙ 2. Άλης, ὀλός, ἄλλος, ὀλάς,

ΆΥΡΑ ἄπας, πάπας, πάπας, Παστᾶς,

Ι Σ Λέδεις: Ίουηνη, εἴνης, άση-

ππος, χλούνης, ήλιακός, Σηπτάς, — 102, ΔΙΑΣ

1, Παρος, 2. Αίρος, 3. Σαρδεις, 4. ΙΣτός.

— 103, ΣΗΕΡΧΕΙΟΣ, ΑΥΓΣΤΡΑΔΙΑ. (1,

ΣΑχάρα, 2. Πισσα, 3. Ελικών, 4. ΡΑδις,

5. ΧΡυσός, 6. ΕΤεοκλής, 7. ΙΣτάρας, 8. ΟΥ-

ρανός, 9. Σδαμός). — 104, ΙΚΤΙΝΟΣ (1. Η-

ρωδιάνης, 2. Ρινόκερας, 3. Αετός, 4. Καλ-

λίποις, 5. Γρενάδα, 6. Ησιόδος, 7. Ταϊ-

σός). — 105, Συμβούλευε τοῖς φίλοις μὴ τὰ ηδί-

στα ἀλλὰ τὰ βέλτιστα.

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΙΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συντάχθηκεν ὑπὸ τοῦ Υπουργείου τῆς Παιδείας ἢ τὸ καὶ ξεχωριστὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεῖς παρεκδύεται εἰς τὴν οἰκουμένην, καὶ μηδὲν οὐκ εἶναι παρεκδύεται εἰς τὸν οἰκουμένην.

Ενταχθεῖται καὶ τὸ Οικουμένικο Περιοδικόν Κοινωνικού θεμάτου καὶ οὐκ εἶναι παρεκδύεται εἰς τὸν οἰκουμένην.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΔΙ' ΕΝ ΕΤΟΙΣ

Έπειτα τοῦ δραχ. 7. — Έπειτα τοῦ δραχ. 8

Λι συνδρομαὶ ἔρχονται τὴν ἵνα ἔκαστον μηδὲς καὶ εἶναι παρεκδύεται δι' ἓν τοσ.

Εποιόδος Β'. — Τόμ. 4^{ος</sup}

νησαν. "Ήτο πόρη δωδεκαέτις, μὲ παχουλὸν καὶ ροδοκόκκινον προσωπάκι, μὲ ἐφθαλμοὺς γαλανούς, γλυκεῖς καὶ ζωρούς, μὲ κόμην ξανθήν καὶ σγουράν καὶ μὲ στολὴν οἰκοτρόφου Παρθεναγωγέον.

"Ε, τώρα τὴν ἐμαντεύσατε; . . . Ήτο

ή Βαβέττα, ή παλαιὰ φέλη καὶ προστα-

τευμένη τοῦ "Εκτορος, δταν κατώκουν

καὶ οἱ δύο εἰς τὴν ὁδὸν Περγαμηνοποίας...

"Ο Αὐτοκράτωρ, καθ' ἣν ὑπόσχεσιν ἔ-

δωσε πρὸς τὸν "Εκτορα, ἐφρόντισε νὰ

λάβῃ πληροφορίας περὶ τῆς οἰκογενείας

τῆς κόρης καὶ ἔμαθε πραγματικῶς ὅτι

ήτο θυγάτηρ ἀξιωματικοῦ ἀποθανόντος

ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς τιμῆς. Ό λοχαγὸς

Βερνὼ ἡτο στρατιώτης ἀνδρεῖος καὶ διε-

κρίθη εἰς πολλὰς μάχας. Εἶχε νυμφεύθη

τὴν ἀδελφήν ἐνδὸς κλειθροποιοῦ τῆς ὁδοῦ

Περγαμηνοποίας, δταν δὲ ἀπέθανεν ἐνδό-

ξως εἰς τὸ Μαρέγκον, ἡ χήρα Βερνὼ

κατέφυγεν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἀδελφοῦ

τῆς, σέρουσα καὶ τὸ θυγάτριόν της, μό-

λικὲς ἔγδις ἔτους τότε. Ό μπάρμπα-Φραγ-

κίσκος ὁ σιδερᾶς,—δτως ἀπεκάλουν τὸν

κλειθροποιοῦν εἰς τὴν ὁδὸν Περγαμη-

νοποίας,—δὲν ἡτο κακὸς ἀνθρωπὸς

εἶχε ὄμως τὸ ἐλάττωμα νὰ πινῇ. Διὰ

τοῦτο ἡ χήρα Βερνὼ, δταν μετὰ τινα

ἔτη ἡσθνησε καὶ ἔβλεπεν δὲι ἔμελλε

νάποθάνη καὶ αὐτή, ἐλυπεῖτο βαθέως,

σύλλογιζομένη δὲι θὰ ἄφινεν εἰς τοιαύ-

τας χείρας τὸ τέκνον της. Μετὰ τὸν θά-

νατὸν τῆς ἀδελφῆς του, ὁ μπάρμπα-

Φραγκίσκος, βλέπων ὅποιαν εύθυνη ἀν-

ελάμβανεν απέγνωτι τῆς πενταετοῦς τότε

Βαβέττας, προσεπάθησε νὰ νικήσῃ τὸ

ἐλάττωμά του ἀλλὰ μετ' ὀλίγον τὸν

ἐκπρίεσε πάλιν ἡ φιλοποσία, καὶ διὰ

τοῦτο ἡσθναμένη τὸν "Εκτορα νὰ παρα-

τονῆται, κατὰ τὴν δευτέραν του μετὰ

τοῦ Αὐτοκράτορος συνέντευξιν, δὲι ἡ δ-

δος Περγαμηνοποίας «δὲν εἰνε γειτονιά,

διὰ νὰ κάθηται ἐνα τόσῳ καριτωμένῳ

κοριτσάκι, σὰν τὴν Βαβέττα!»

Κατ' ἄρχας ἡ Βαβέττα εἰσήχθη, κατὰ

διαταγὴν τοῦ Αὐτοκράτορος, εἰς ἐν Μο-

ναστήριον, ὅπου ἡ χάρις της καὶ ἡ ἀγα-

θότης της προσελκύσαν ταχέως τὴν ἀ-

γάπην ὅλων. "Άλλ' ἀμα συνεπληρώθη-

σαν αἱ πληροφορίαι περὶ τοῦ στρατιώτου

σταδίου τοῦ πατέρος της καὶ προσήχθη-

σαν εἰς τὸν Ναπολέοντα, οὔτος τὴν εἰ-

σήγαγεν εἰς τὴν σχολὴν τοῦ "Εκουέν,

ὅπι δὲι Αὐτοκρατορικῆς δαπάνης ἐξε-

παιδεύοντο αἱ δραμαὶ τῶν ἵππων τῆς

Λεγεωνός τῆς Τίμης. Ναὶ μὲν ὁ λοχα-

γὸς Βερνὼ δὲν εἶχε λάβῃ τὸ παράσημον

τοῦτο, διότι εἶχε ἀποθάνη τῷ 1800, ἐν

φ τὸ παράσημον τῆς Λεγεωνός ιδρύθη-

μόλις τῷ 1802· ἀλλ' ὅσακις ὁ πατήρ

όρφανῆς τινος εἶχε διαχριθῆ εἰς τὴν ὑ-

πηρεσίαν — δτως παραδείγματος χάριν

ὁ λοχαγὸς Βερνὼ, — ὁ Ναπολέων ἐκα-

μνεν ἐξαρέστην ὑπὲρ αὐτῆς.

Αἱ τεσσάρων ἐτῶν ἡ Βαβέττα ἦτο

οἰκότροφος τοῦ "Εκουέν καὶ δὲι αὐτὸς τὴν

εἶδομεν, κατὰ τὴν ἡμέραν τῶν γάμων

τοῦ Ναπολέοντος, συμπαρισταμένη μετὰ

πολλῶν ἀλλων συμβαθητριῶν τῆς, με-

ταξὶν τῶν κορασίων, τὰ ὅπια εἰχον ἐκ-

λαχθῆ διὰ νὰ ράνουν μὲ ἀνθη τὴν ἄμα-

ξαν τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ ζεύγους.

Ο κανονισμὸς τῆς σχολῆς τοῦ "Ε-
κουέν ητο πολὺ αὐστηρὸς καὶ αἱ μαθή-
τριαι εἴσηρχοντο σπανιωταταὶ ἐν τούτοις
μεταδικὴ φίλη τῆς διευθυντρίας, τῆς κυ-
ρίας Καμπάν, κατώρθωσε νὰ ἐπιτραπῇ
τοῦ συμποσίου ἀλλην φοράν, εἰς τὸ
Μαλμαΐών, συνέβανε καμπίαν φοράν νὰ
γεματίζωμεν καὶ ἡμεῖς ἐπάνω εἰς τὴν
χλόην, θέλων εὐτυχῆς ἐποχῆς ἔκεινη!

Ο κύριος Μορανῆς ητοιμάσθη νάπο-
χριθη διτη, ἐως τώρα τούλαχιστον, ὁ Αύ-
τοκράτωρ δὲν εἶχε κανένα λόγον νὰ πα-
ραπονήσῃ κατὰ τῆς τύχης καὶ δὲι δὲι
αὐτὸν ἡ εὐτυχῆς ἐποχὴ εξηκολούθησε.
Ο μέσωφ γελώτων, φωνῶν, στρατάων,
παιγνίδιων καὶ ἀστειοτήων, τὰ φαγητά
ἐστρώθησαν ἐπὶ τῆς χλόης καὶ δὲι ὅλοι ἡρ-
χισαν νὰ τρώγουν μὲ δρεξιν θαυμασίαν.
Ο καρδὸς ητο λαμπτρὸς καὶ τὰ πτηνά
διὰ τῶν κελαθημάτων των, ἐφάνησαν
τοῦ πατέρος διότι τοῦ πατέρος της Βαβέττας.

— Μάλιστα, Μεγαλειότατε! εἶπε μὲ
θεαυτάτην ὑπόκλισιν ἡ νεάνις, ἡ δὲια
πρώτη ἐξ ὀλων εἶχεν ὑπάρχη ἀπὸ τὸ
τούρμα της τύχης της Βαβέττας.
— Μάλιστα, Μεγαλειότατε! εἶπε μὲ
θεαυτάτην ὑπόκλισιν ἡ νεάνις, ἡ δὲια
πρώτη ἐξ ὀλων εἶχεν ὑπάρχη ἀπὸ τὸ
τούρμα της τύχης της Βαβέττας.
— Καὶ πῶς διότι τοῦ πατέρος της τύχης
της τύχης της της Βαβέττας, πατέρος της τύχης της της Βαβέττας.

— Καὶ πῶς διότι τοῦ πατέρος της τύχης της της Βαβέττας, πατέρος της τύχης της της Βαβέττας, πατέρος της τύχης της της Βαβέττας.

— Καὶ πῶς διότι τοῦ πατέρος της τύχης της της Βαβέττας, πατέρος της τύχης της της Βαβέττας, πατέρος της τύχης της της Βαβέττας.

— Καὶ πῶς διότι τοῦ πατέρος της τύχης της της Βαβέττας, πατέρος της τύχης της της Βαβέττας, πατέρος της τύχης της της Βαβέττας.

— Καὶ πῶς διότι τοῦ πατέρος της τύχης της της Βαβέττας, πατέρος της τύχης της της Βαβέττας, πατέρος της τύχης της της Βαβέττας.

— Καὶ πῶς διότι τοῦ πατέρος της τύχης της της Βαβέττας, πατέρος της τύχης της της Βαβέττας, πατέρος της τύχης της της Βαβέττας.

— Καὶ πῶς διότι τοῦ πατέρος της τύχης της της Βαβέττας, πατέρος της τύχης της της Βαβέττας, πατέρος της τύχης της της Βαβέττας.

— Καὶ πῶς διότι τοῦ πατέρος της τύχης της της Βαβέττας, πατέρος της τύχης της της Βαβέττας, πατέρος της τύχης της της Βαβέττας.

— Περίεργον, εἶπεν ὁ Ακόλουθος μου τῆς τύχης διοικάζει.

— Λέγετε, Μεγαλειότατε; εἶπεν ὁ Κ. Μορανῆς.

— Καὶ πολὺ μάλιστα!

— Δὲν λέγω δχι . . . ίσως ὑπάρχει κάποια ὄμοιότης, τὴν δὲιαν δὲν παρετήρησα εἴς τῶν τύχων εἰς τὴν χλόην! εἶη ηρχολούθησε, σπίτων βλέμματα ταχὺ εἰπειν δὲν λέγω δχι . . . ίσως ὑπάρχει κάποια ὄμοιότης, τὴν δὲιαν δὲν παρετήρησα εἴς τῶν τύχων εἰς τὴν χλόην!

— Επειτα συνέχεια.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ
Κατὰ τὸ γαλλικὸν τῆς Ενδόξιας Διπούη.

ΠΕΡΙΠΤΕΙΑΙ ΕΝΤΟΣ ΔΑΣΟΥΣ

Η βροχὴ ἐπιπτει ραγδαία. Τὰ ἔλατα

ἔκινουν τὰς κορυφαῖς των καὶ ἔλεγον μεταξὺ των

ποιότης νά μαρτινέται τὸ πρωΐ,

τὸ πρωΐ τοῦ θερινού πάντας τὸ πρωΐ

άσκεται· δι Σπ. Θ. Ταύτισης τὸν Ἡρωα Γαριβαλδην' δι Φιλολεύθερος. Εδητὸν τὸν Χιονισμένον Τυπορηστόν· ἡ Ὀραία Δορκάς τὴν Παιγνίαν Σαπφώ· δι Ρωμύλος τὸν Ἀκάτιον τὸν Ἡρωϊκὸν Πελάγονες· δι Μάδρος Πρίγκιψ τὸν Ἡρωα Γαριβαλδην' δι Κῦμα τῆς Σαλαμῖνος τὴν Ναν οπούλαν· τὴν ὄποιαν πληροφορεῖ διτὶ στάκις θὰ περνᾶ μὲ τὸ καρδιόν της ἀπὸ τὴν Σαλαμῖνα, δὲν θὰ εἰνε ποτὲ ζήγρον, ὥστε νὰ μὴ ὑποσέρῃ ἀπὸ φυρούναν· ἡ Ἀστρακῆ τὴν Ἐλληνικήν Σηματαρ καὶ διατὰ δὲν της γράπε; ἡ θέλπουσα τὴν Ἑπικάδα Παρθένον· ἡ Αἴθιοτις τὴν Νέμιφρον τὸν Αἴγαλον· ἡ Αλκηνίς Ήμέρα τὴν Χρυσῆν Βροχῆν· ἡ Ποιητική Φλογέρα τὴν Πετρώδη Παραλίαν, κ.λ. κτλ. Τὸ ξαναλέγω: 'Απὸ ἔνα ασπασμὸν καθέ φοράν!

'Απὸ ἔνα γλυκό φτλάκι στέλλει δι Διάπλασις πρὸς τοὺς φίλους της: Νανίλον, Κονταλιάρον, Ἐνοσείχθορα Ποσειδώνα (τὸ εἶπα, ἔννοια σου;) Εὐχαροτὸν Ζόγηρ (λίαν προσεγός γράψε μου!) Δὲρ Κεχώπηρ (συφρωνόν πληρότατα!) Παρχόρ Τούρορ, τὸν ὄποιον δὲ κεφάλι ἔγεινεν ἄνοικά-ώ απὸ τὰ πολλὰ μαζίματα! Άδυτην, Γραβιάρ, Αλέκανδρον Οίκογούδηρ, Μιχάρη Φωτοροπάλιδα, Β. Α. Λιβεράτορ (ἄλιστα καὶ κάρι πολύ) Νικόλορ Μαρούλιαρ, Αστερέσσαν Νέκτα αδελφὸν καὶ αδελφάς, Μέλλορα Νανδρογορ, 'Εκτορα τὸν Τρίδια (εἴθε νὰ πραγματοποιήῃ ἡ ἐλπίς σου;) Αγαστασλαρ Παπακωνσταρτινίδον καὶ τὸν μικρὸν χαρτωμένον δάελφον της Κωνσταρτίνορ Πυθαλ, Αγρεμοστρόβιλον τὶς χαρτωμένον δελτάριον! Άκτινα Ήλιον, Ιωάνναρας Δάρη κτλ. κτλ.

Εἰς δεσμὸν ἐπιστολὰς ἔλαβα μετὰ τὴν 11 Απριλίου (διότι τὸ φύλλον τούτο ἔνεκα τῶν ἑρτῶν ἐγράφη καὶ ἐπιπλόθη ἐγωρίτερα) θάπαντήσω εἰς τὸ πρόστεχόν.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Αἱ λόνεις στέλλονται μέχρι τῆς 19 Μαΐου ἐξ.

203. Συλλαβογρίφος.

Διν τάλαφοντο γράμμα μὲ ζῶν τι ἐνώπιον λέξεων ἀποτελοῦσι τὸνομα ἰγνῶς αἱ ἀνωτέρω 4 θηρίου καὶ αἱ ἀνωτέρω 2 προθέσεως.

Βασιλὴ ὥστι τὸς Λεοβιακοῦ ἀνδροῦ.

204. Μεταγραμματεισμός.

Πόλις τῆς Ἐλλάδος εἶμαι καὶ εἰς τὴν Θεσσαλίαν κεῖμαι ἀνάλλητος ἔνα γράμμα ζῶν γίνομ' ἐν τῷ ἀμφι-

Βασιλὴ ὥστι τὸς Θεατρού Τριανταριώτας.

205. Μεταγραμματεισμός.

Μὲ μεγάλην προσοχὴ—βάλε εἰ καὶ βγάλε καὶ τόπον νὰ γυρίω—καὶ παιδακία νανούριζω.

Βασιλὴ ὥστι τὸς Πιεστινούρου Λυκοῦ.

206. Μωσαβέκον.

Ἡ θέλποντα, ἡ Μέδοντα, ἡ Τούχηρα καὶ Πυθία ὡς Μόζαρτ, ἡ Ακρόπολις καὶ η Καθαρὰ Καρδία ἀπὸ ἐν γράμμα δίδουσιν εἰς δλους εὐχαριστίως καὶ μία χώρα γίνεται εὐδος ἀνεμποδίστος.

Βασιλὴ ὥστι τὸς Χειμωνάνθου

207. Τρέγωνος.

1. Ἐγώ δὲν ἔχω σύντροφον κανένα. 2. Τῶν τροπικῶν ἐπιρρομάτων ἔνα.

3. Ἐγ γενικῆς καταστροφῆς ἐστάθην. 4. Πιστεύω πώς ήδεντρετέ ἐμένα. 5. Μὲ τέλος εἰς τὸ τρίγωνον ἔδην.

208. Πυραμίς.

N' ἀντικατασταθῶσιν οἱ σταυροὶ διὰ γραμμάτων ὡς τὸ νανογιωνωσκηταί τὸνομα θεᾶς, αἱ δὲ 6 στρυμαὶ τῆς βάσεως μετὰ τοῦ ἐν τῷ μέ-

σῳ αὐτῶν σταυροῦ νάποτελλονται τὸνομα ἰγνῶς αἱ ἀνωτέρω 4 θηρίου καὶ αἱ ἀνωτέρω 2 προθέσεως.

Βασιλὴ ὥστι τὸς Θελούντας,

209. Ακροστιχίς.

Τὰ δεύτερα γράμματα τῶν ζητουμένων λέξεων ἀποτελοῦσι τὸνομα Ἐλληνικῆς νήσου:

1. Μέλος τοῦ ἀνθρώπου. 2. Ἀργαστὸς ρήτωρ.

3. Ζεφ. 4. Κράτος τῆς Αστας. 5. Ποιητὴς ὄρχαστος.

Βασιλὴ ὥστι τὸς Λεοβιακοῦ ἀνδροῦ.

210. Απροσδόκητον.

Μόλις ὡς Κολόμβος ἐπάνησε τὸ ἔνα του πόδι εἰς τὴν Ἀμερικήν, τι ἔκαμε;

Βασιλὴ ὥστι τὸς Αρχαράς της Εύτυχιας:

211. Ἐλλιπούμφωνο.

ω-α-οα-ηο-ιο-α-αι-

Βασιλὴ ὥστι τὸς Χρυσάετου

212. Φωνηγεντόλικον.

τη-πνθ-γρ-χολν.

Βασιλὴ ὥστι τὸς Αλεξ. Οικονομίδου

213. Μεταγραμματεισμός.

Τὸν καλάθιον, τὸ ὅποιον πειρεῖχε τὰ ποτήρια, διὰ νὰ λάθῃ ἐν καὶ νὰ το προσφέρῃ εἰς τὸν Αὐτοκράτορα. 'Αλλ' ἡ συγκίνησίς της ἡτο τοσάντη, ώστε ἄλλο δὲν κατώρθωσε παρὰ νὰ τ' ἀνακινήσῃ ζωηρῶς, ὡς ἂν εἶχε σκοπὸν νὰ τα θρασυρήσῃ.

Ο χύτης Μορανζής ἔσπευσε τότε πρὸς Βοηθείαν του.

'Αλλ' θαν, ἐκτιναχθέντος τοῦ πώματος, θήλησης γά γεμίσησε αὐτὸς τὸ ποτήριον του Αὐτοκράτορος,

— 'Οχι, ἀφῆστε, σᾶς παρακαλῶ, εἰπεν ὃ Ναπολέων. Ό φίλος σας ἀνέλαβε νὰ μας χρησιμεύσῃ ὡς οιογχός. Αφῆστε τον λοιπὸν νὰ μας κεράσῃ!

Καὶ ἔτινε τὸ ποτήριόν του πρὸς τὸν γηραιόδην δημοκρατικὸν, διὸ ποτέρευτην γηραιόδην δημοκρατικόν.

— Οταν ἐπληρώθησαν δῆλα πατήρια,

— Εἰς ὑγείαν τῆς δεσποινίδος Μορανζή! εἶπεν ὁ Αὐτοκράτωρ, κενώσας τὸ ιδιόκον του. 'Ολοι τὸν ἐμιμήθησαν.

— Καὶ τώρα, εἶπεν ὁ Αὐτοκράτωρ, χαίρετε!

— Αποταθεὶς δὲ πρὸς τὸν Δαγκέν, προσέθεσεν :

— Εἰς τὴν πατρίδα μου, ἀμα πῆ κανεὶς μαζὶ μ' ἔνα

αἴλιθη, δησας ἔξηντης δεντρούσανταν πρὸς τὴν Σιδωνίαν Μορανζή, ἡ ὁποία μέχρι τῆς στιγμῆς ἔκεινης ἔμενεν ἐκ συστολῆς εἰς κάποιαν ἀπόστασιν, ώστε τώρα μόλις τὴν είδεν ὁ Ναπολέων.

— Η Αὐτοῦ Μεγαλείτης ἔχει δίκαιον, εἶπεν ἡ γηραιά δεσποινίς. Καὶ ἔγω τὸ εἶχα παρατηρήση.

— Βλέπετε λοιπὸν;

— Κατόπι, στραφεὶς ἀποτόμως πρὸς τὸν πολίτην Δαγκέν, ὁ ὁποῖος κατώρθωσεν

ἐπὶ τέλους νάποτελλονται τὸνομα θεᾶς, αἱ δέσμωνταν προστέθει τώρα νὰ κρυφθῇ σπίσω ἀπὸ τὸν κορμὸν ἔνδρου:

— Πολίτα Δαγκέν; εἶπεν, — ηξεδρῶ διτὶς τὸν τίτλον—μη κρύπτεσθε εἰς περιττόν σᾶς εἶδα! Εξακολουθήσατε τὴν ἐργασίαν, εἰς τὴν ὁποίαν κατεγίνεσθε ὅταν ἥθα, καὶ ἀνοίξατε τὴν φιάλην τας.

— Αν ἡ Δεσποινίς τὸ ἐπιτρέπῃ, πτίνω καὶ ἔγω εὐχαριστίως ὀλόγην σαμπάνιαν εἰς ὑγείαν της!

— Ω, Μεγαλείτατε!..

ἔφελλισεν ἡ Δεσποινίς Μορανζή, μὲ γειλή τρέμοντα

ἐκ τῆς χαρᾶς, καὶ μὲ μίαν ὑπόκλισιν τοῦ παλαιοῦ συρροῦ πόσω βαθίσαν, ώστε ἐνόμισε τὶς δέντροποτε οὐδέποτε οὖληγερέτο... . Εἴθεσε κατόπι τὰς γειράς της εἰς

— Κύριοι, εἶπε, σᾶς παρουσιάζω τὸν Βασιλέα τῆς Ρώμης!

(Σελ. 138, στήλ. γ.)

ΤΟΜΟΙ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ ΠΡΩΤΗΣ ΚΑΙ ΔΕΥΤΕΡΑΣ ΠΕΡΙΟΔΟΥ

ΤΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΡΩΤΗΣ ΠΕΡΙΟΔΟΥ (1879-1893)

Ἡ πρώτη περίοδος τῆς 'Διαπλάσεως' ἀποτελεῖται ἐκ τόμων 24, τῶν ὁποίων ἡ τιμὴ ποικίλλει διάξης:

Α'. — Πρὸς δραχμὴν 1 ἔκαστος διὰ τοὺς ἐν 'Αθηναῖς, δρχ.

1,10 διὰ τοὺς ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις καὶ φρ. χρ. 1 διὰ τοὺς ἐν τῷ

Ἐξωτερικῷ, ἐλεύθεροις ταχυδρομικῶν τελῶν, τιμῶνται οἱ ἐπόμενοι 16 τόμοι τῆς πρώτης περίοδου τῆς 'Διαπλάσεως': 4ος,

5ος, 6ος, 7ος, 9ος, 11ος, 15ος, 16ος, 17ος, 18ος, 19ος, 20ος,

21ος, 22ος, 23ος, 24ος, πωλούμενοι καὶ χωριστὰ ἔκαστος.

Β'. — Πρὸς φρ. 2,50 ἔκαστος πωλοῦνται οἱ ἐπόμενοι 6 τόμοι τῆς πρώτης περίοδου τῆς 'Διαπλάσεως': 1ος, 3ος, 8ος